

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joi și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 20.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Sibiu, 24 Ianuarie.

Astăzi se vor astruca rămășițele pămâtesci ale Al.ței Sale principelui de corónă Rudolf, și cu acesta se va termina scena din urmă a unui act tragic, care este și va rămâne unic în istoria preînaltelor case Habsburgice.

Suspinele miliónelor de suditi credincioși se vor îndreptă astăzi spre burgul din Viena, ca să se unescă cu durerile sfâșietóre de acolo, și să petrecă pre junele „crăișor,” speranța cădută a dinastiei și a popórelor ei, în catacombele de sub mănăstirea părinților Capuțini, rezidenți în metropola imperială.

Acolo va fi locul de vecinică odichnă al aceleia, care după cum este constatat în mod oficial, și-a căutat el însuși acésta odichnă, și-a căutat-o în locul aceleia, pre care în celea din urmă nu mai pută să și-o afle nici în palatul imperial lângă tronul, care eră cași al seu, nici în sinul părinților buni, carii îl îmbrățișau cu iubire ca pre lumina ochilor lor, nici în mijlocul familiei sale mai înguste, a căreia fericire eră densusul, nici în societățile elitei de curte, cărora el eră centrul de conversațiune, nici pe brațele popórelor fidele, care îl adora.

Este cazul acesta sgduitoriu de inimi dóră caprițul unei sorți órbe, cu carea nu ne putem face semă nici odată; este póte opera unei ursite rele, de care mintea și puterea omenescă nu se póte apropiá; este el pentru noi un ce neesplicabil, dóră mai mult un vis, decât realitate?

Ba nu! catastrofa din dílele trecute, oribilă, deprimátóre, consternátóre, este svatul nepétruns de muritori al acelei ființe preínalte, eterne, căreia au să se închine toți pământeni, cei puternici și cei slabi, cei bogăți și cei lipsiți, cei înălțați și cei smeriți.

Este ea o întâmplare, carea ne pune înaintea ochilor ca sdrobite și sférmate barierele, ce în viața socială despart pe ómeni în diferite clase; este o admonițiune, carea ne dá să pricepem, că nimica este tótă strălucirea lumescă și nimica sunt tóte silințele omenesci pe lângă acea putere nemărginită, nevedută, dar simțită, carea singură scie, în ce chip are să i se facă voia, pentru ca omenimea în totalitatea sa să se apropie tot mai mult cătră scopul, pentru care este creată.

În mijlocul meditațiunilor noastre asupra acestui cas trist și asupra detaurilor lui date în diferite versiuni, un glas dulce părintesc ne vine prin cerculariul archipastoral publicat în Nrul nostru din

Sâmbăta trecută, ca să ne ridice inimile deprimare, și să ne pună în acțiune ca „elemente și corporațiuni bisericesci pururea credincioșe dinastiei.”

Glasul acesta nu va sună în pustiu, ci va afli resunet în inimile întregului cler și popor al nostru nestăpânit de spiritul discordiei; ne vom adună astăzi cu pietate la sânta liturgiă, ca în acest chip inimile noastre să le punem într-o legătură și mai strinsă cu momentele funebrele, care se vor petrece în același timp în capitala vechiă a monarhiei.

Cu asemenea pietate vom asistă Sâmbăta viitoare séu în cealaltă la parastasul solen, care se va arangia după svatul archipastoral pentru sufletul înaltului decedat; apoi mai o lacrimă ferbinte asupra mormentului lui, și vor fi terminate tóte, numai umbrele lui blânde ne vor mai cercetă din când în când, pentru a-i dá tributul préméritat al „vecinicei pomeniri.”

Dar mai avem astădată și la acest loc, să aprețim cu multă recunoștință gândul bun al bunului nostru archipăstoriu, pentru a adaugă la pietatea noastră cătră memoria neuitatului principe de corónă, binefaceri în special „pentru spriginirea culturai tinerimei noastre scolare, prin stipendii séu altfel de ajutóre, mai mici séu mai mari, după împregiurări.”

Bună este, crestinescă este datina poporului nostru, ca într-o pomenirea morților săi să dea milostenie celor lipsiți. Decedatul principe de corónă a fost și rămâne cu sufletul al nostru al tu turora, și ce milostenie mai bine primită lui Dumnezeu am puté să facem în memoria lui, decât dacă vom oferí obului nostri sërăciei cei mai mari, carea se afli pre la celea mai multe scoli ale noastre confesionale?

Să o facem și acésta, conscii de noi și de datorința, ce o avem „ca civi buni ai statului și fi credincioși ai bisericei” și apoi încă până a nu depune doliul îmbrăcat la mórtea Al.ței Sale preiubitului principe de corónă, sub sigilul pietății, ce o păstrăm memoriei lui, să imprimăm bine în inimile noastre devisa din cerculariul archipastoral: „Tóte pentru patriă, monarch, biserică și națiune!”

Revista politică.

Întreaga monarhie suspină jalnic sub povara nenorocirei, ce o apasă prin mórtea clironomului, Rudolf. Informațiunile ultime despre catastrofa în tēmplată măresc numai păharul amărăciunii și al

durerei, din care a trebuit să guste înalta familie împărătescă și cu ea popórele întregii monarhii. Parlamentele ambelor state ale monarhiei s'au în trunit numai spre a-și da esepresiune sentimentelor de durere, aménându-se deocamdată tóte desbaterile politice.

Scandalurilor politice de stradă, cari s'au înscenat în Budapesta, și cari alimentate de ațitările bărbatilor din opozițiune păreau a cuprinde un teren destul de vast, spre a se provocă o formală revoluțiune atât în capitală, cât și în provincie, unde studenții sunt conglomerati, încă le-a pus capet tristul eveniment. Cu tóte acestea nu e eschisă posibilitatea, că ele nu vor izbucni din nou, când se va desbate în special proiectul despre armată. Acésta temere e cu atât mai întemeiată, cu cât promisiunile, ce le-a dat deputatul opozițional Ugron, că la desbaterea specială se va respinge proiectul, au în timpinat aprobările chiar și a unor deputați, cari la desbaterea generală au votat mai mult pentru primirea proiectului, ca să nu-și pérda pretenia d-lui Tisza. E întrebare însă chiar, că în urma tristului incident, mai tiné-va dl Tisza cu atâta perseveranță la proiect?

Penibila impresiune, ce o a produs scirea neșteptată a morții principelui de corónă atât în societățile din monarhia noastră, cât și la curțile străine, se manifestă cu tótă tăria. Din tóte locurile vin adrese de condolență și mórtea prințului e comentată ca cea mai grea lovitură dată nunumai monarhiei Austro-Ungare, dar și politicei externe, căci în tóte cercurile, principele de corónă era privit ca un om nutrit de idei liberale și tot deodată un adict credincios al păcei generale.

La Berlin s'au sistat atât petrecerile publice, cât și desbaterile politice interne și externe. Afară de casul, că în locul fostului ministru de justiție s'a denumit de ministru secretariul de stat Schelling, alte afaceri mai momentuóse nu s'au întâmplat, de când vestea tristă a ajuns în Berlin.

Se pare, că contra principelui de Bismarck s'a format o adevărată cualițiune nunumai în Berlin și în imperiul german, dar și în statele străine. Diariul engles „Contemporary Review” publică un articol sub titlu „Dinastia bismarciană,” în care se ridică multe atacuri contra bătrânului cancelariu, și care au provocat o amară senzațiune în cercurile din Berlin. „Standard,” care reproduce câte-va capitole din acest articol, adaugă în comentările, ce ce le face, că e inspirat de persóne înalte și bine informate cu starea lucrurilor și că are menițiunea

FOIȚA.

Documente pentru limbă și istoria.

Episcopul Șaguna reacearcă pe metropolitul Șuluțiu a conduce o deputațiune națională la împăratul.

Escelenției Sale Domnului metropolit gr.-catolic, Alecsandru Sterca Șuluțiu conte de Kerpenis, la Blaș. Sibiu, 4/16 Novembre, 1860.

Escelenția! Convins, că Escelenția Ta nu ești mai puțin petruns de cât mine de însemnătatea — de viață sau de moarte — națională a dílelor în care trăim, și că „acuma sau nici odată” se cere dela noi, conțelegere, priveghiare și conlucrare, îmi iau voia a face inițiativa și a me adresa cătră Escelenția Ta.

Încercările, ce se ved că se fac din părți Escelenției Tale știute, spre paralisarea biletului de mână al Maiestății Sale din 20 Octobre a. c. emis pentru Transilvania, spre stergerea automiei Transilvaniei, spre unirea ei cu Ungaria și temerea de succesul acelor încercări, națiunea română nu-l poate privi altminteri de cât ca o cestiune de viață sau moarte a sa.

În asemenea împregiurări grave, m'am înțeles cu bărbații nostri competenți de aici, că ce ar fi de făcut? Și am venit la convingerea aceea, că mergerea unei deputațiuni respectavere la Viena, cu o și mai curând, este de neaparat.

Deci — fiind și Escelenția Ta cu Venerabilul Capitol de asemenea convingere — ce nu me îndoiesc, vin — în numele meu și al inteligenței noastre de aici a Te ruga pe Escelenția Ta, ca ertându-ți starea sanitară să binevoesci a Te pune în fruntea deputațiunii, a desemna și pe unul dintre domni canonici și pe alți 2—3 dintre bărbații inteligenți mireni.

Din partea noastră va merge protopopul Popasu, d. d. Constantin George Ioan, Ioan George Ioan din Brașov și dl Ioan Brote din Reșinari.

Întēplēndu-se însă împregiurarea neasceptată ca starea sănătății Escelenții Tale se nu Te erte nici decum la aducerea acestui sacrificiu; atunci Te rugăm pe Escelenția Ta să faci ce-ți va fi prin putință, ca în locul Escelenției Tale să se pună în fruntea deputațiunii Preasfinția Sa Domnul episcop al Gherlei.

Deputațiunea — după convingerea noastră ar avé de scop să descopere dorințele românilor în privința autonomiei patriei noastre, a constituției ei viitoare și în privința realizării celor 10 puncte, ce am propus în senatul imperial.

Alătur Escelenții Tale o rugare Maiestetică, ce mi-a trimis Dnul c. r. comisariu de prefectură Dimitriu Moldovan, care noi o am aflat bună.

Rog pe Escelenția Ta de preaprețuita părere, de cele ce vei afla cu cale a dispune și despre diua plecării sau a Escelenției Tale — care tare ne am îmbucura — sau a preasfinției Sale Dl episcop Alexi cu ceialaltă, ca să știu a porni și pre ai nostri și sum Al Escelenții Tale

plecat serv.

Metropolitul Șuluțiu încunoscintfează pe episcopul Șaguna despre rezultatul deputațiunii, ce o a condus la Maiestate.

Escelenția! După-ce din nenorocire bolnăvind-me în Orăștie, fuseli silit a păzi patul patruspre díce díle, a treia și după ridicarea din așternutul boalei, adevă în 4 curg. cu sufletul în buze, în nădeșdea lui Dumnezeu îmi continuai călătoria cătră Viena, și după o călătorie continuă de patru díle și o noapte, în mai bune puteri de cum pornisem, sosi în 8 Decembre dimineața la 7 oare cu fericire în Viena.

Încă în aceeași și a sosirei mele, adevă în 8 Decembre, am adunat pe toți colegii mei și deputații națiunei — 20 la număr — și ne consultăram despre făcēndii pași,

să facă a izbucni din nou focul viu al discuției, ce s'a fost incins după moartea împăratului Frideric și carea a fost un adevărat chin pentru Bismarck. Hulele ridicate asupra cancelarului sunt de tot grave și dovedesc, că atât sistemul politicii lui de până acum cât și planurile proiectate pentru viitoriu se vor sfârși cu o pierdere grea, ce va trebui să îndure imperiul german în viitorul cel mai apropiat.

După o ședință vehementă și agitată camera deputaților francezi a votat ministrului Floquet vot de încredere cu 300 voturi contra 240. Silințele partidului republican au fost desperate în lupta mare, ce o a întreprins pentru a pune stavilă atacurilor, provenite din partea boulangistilor, împreună cu bonapartistii, contra regimului. Astfel se presupune, că onoarea republicei va fi salvată și entuziasmul pentru Boulanger va dispărea din ce în ce, până când în cele din urmă, lucrurile 'și vor lua cursul lor firesc.

✠ Archiducele Rudolf.

În anul 1858, la 25 August, 101 de tunuri au anunțat nașterea unicului fiu al Maj. Sale monarhului nostru, în Laxenburg. În 26 August Maj. Sa monarhul, făcând cunoscut armatei nașterea prințului dis în ordinul său: „Voiu ca fiul dăruit mie din grația lui Dumnezeu dela intrarea sa în lumea această să aparțină bravei armate, și l numesc șef-colonel al regimentului meu de infanterie Nr. 19, care va purta numele „Kronprinz.“ Văduva generalului de Welden i-a fost doică, ér de educator a avut mai întâiu pe contele Gondrecourt, pe care mai târziu 'l înlocui generalul Latour de Turmburg.

La început se ocupă cu limbile germană, cehă maghiară și franceză, ér în 1872 'și începu instrucțiunea în științele militare. În 24 Iunie 1877 a fost declarat de maiorén, ér la 1878 intră în serviciul activ al armatei. În 1880 purta rangul de general și contre-admiral. Un an mai târziu a fost numit comandant, ér 2 ani mai târziu, la 1883 purta rangul de locot.-feldmareșal și vice-admiral. În 1888, creându-se noul post de inspector al armatei de infanterie, Maj. Sa 'l denumi în acest oficiu.

Ca om al științei a purtat titlul de Dr. onor. în filosofie al universit. din Viena și Cracovia, membru onorariu al academiei împărătesci de științe în Petersburg și al academiei reg. de științe în Lisabona. A stat în legătură cu cei dintâi bărbați de specialitate și în special se ocupa cu predilecțiune cu istoria naturală și universală. Archiducele a întreprins mai multe călătorii, dintre cari trei în Orient. Impresiunile sale de călătorii le a spus în opurile intitulate: „O călătorie orientală“ și „Cinci-spre-zece zile pe Dunăre.“ Opera sa măreță însă era să fie „Austro-Ungaria în scris și ilustrațiuni.“

În 10 Maiu, 1880, s'a căsătorit cu princessa Stefania, fca regelui din Belgia, din care căsătorii s'a născut la 21 August, 1883, o fică, Elisabeta, pe care acum, conform testamentului său din 1886, o făcu moștenitoare a tuturor bunurilor, ér pe Stefania de usufructore pe viață!

Catastrofa dela Mayerling.

Despre catastrofa dela Mayerling dă „N. Fr. Presse“ următoarele deslușiri: Luni în 28 Ianuarie n. plecă principele singur la Mayerling cu un fiacăr vienez. La Gaden calésca nu mai putu înainta, și principele însuși trebui să împingă la rătă, ceea-ce îi căsună o oboselă mare. A ajuns în sfârșit la Ma-

Resultatul fù, că după stările împregiur pe lângă suplica adusă cu noi să se mai facă și a doua suplică, care s'a și făcut din șese puncte momentuoase stătătoare — un op prea bun de dl secretariu Babeșiu, bărbat foarte zelos, compus — care mai târziu prin dl protopop Popasu în copie îl veți căpeta, ear cu cealaltă suplică de mai nainte să și trimiseră trei deputați, cari se mijlocească la cabinet audiența la Maiestatea Sa.

Audiența pe 10 Decembre ni se dede, însă nu deputațiunei întregi în corpore, fără numai capilor aceleia și reprezentanților ambelor confesiuni, adecă mie și domnului protopop Popasu.

Causa pentru-ce nu s'a primit în corpore toată deputațiunea Ve-ți afla-o mai târziu prin orală relațiune a domnului protopop Popasu.

Eri — 10 Decembre a. c. — dară, luând cu noi ambele momentuoase petițiuni furăm fericiți a fi primiți de Maiestatea Sa cu foarte multă și chiar pârinteasca îndurare, libera orală espusețiune a rugămintelor noastre fù preagratios ascultată și la Maiestate și la ministrul președinte graful de Rechberg, unde până astăzi am umblat.

(Va urma.)

yerling, mai mult pe jos, luă soupeul cu principele Filip de Coburg și cu contele Hoyos. Se arăta vesel, dar dișe: Ne vom culcă îndată, am un catar mare și trebuie să asud. În dimineța următoare se făcu vânătoarea proiectată, dar principele nu luă parte, și se scusă, că s'a răcit. La reîntorcere 'l aflară tare vesel. Mi e mai bine, dișe el, dar la dineul familiar tot nu pot merge, dișe cătră Filip, salută mi părinții, pe Stefania și pe Liserl. Prințul Coburg merse singur la Viena, în sală erau puțini adunați, și când monarhul, veđu pe prințul Filip singur, sări înainte emoționat și dișe: Pentru Dđeu, ce e cu Rudolf?! Prințul 'l acusă; mai târziu veni și Stefania, după-ce primi o telegramă dela archiducele Rudolf, ca să ia parte singură la dineu și să-l scuse.

În Mayerling se afla principele, însoțit de cont. Hoyos. Săra cinară amândoi. Apoi principele dișe: Nu me simt încă destul de bine și dimineța des-de dimineța trebuie să fiu la vânătoare. Cu acesta se retrase.

În dimineța următoare, Mercuri în 30 Ianuarie, la 7 ore 'și chemă pe camelierul seu Loschek și pecând intră acesta, principele era în pat și îi dădu ordinele pentru vânătoare. Inceputul era proiectat pe 8 ore. Cu toate, că camelierul se împotrivi dintăiu a se depărta de principele, acesta îi dișe: Trebe înșu-ți să pui toate la cale, căci de nu se fac numai încurcări. La 1/2 8 bătă Loschek la ușă, spre a-i anunța, că totul se află în regulă. Nu primi nici un răspuns, mai bătă de vr'o câteva ori, dar cu acela-și rezultat. Cătră 8 ore veni principele de Coburg și contele Hoyos la castel, Loschek le spuse, că Alțeta Sa trebuie să dormă adenc, căci nu a răspuns nimic. Hotărâră să mai aștepte puțin, ș'apoi din nou să încerce a-l destepă. Dar nici la repețile bătători energice nu primiră nici un răspuns și începă a se manifesta un felu de ingrigire. După puțin sfat hotărâră toți trei a deschide ușa cu puterea și după mai multe încordări le succese a strică o aripă a ușei, și astfelu putură descuia pe dinlăuntru.

Priveliscea fu îngrozitoare. Principele zăcea în pat numai în cămașa de noapte, trupul era tare aplecat peste marginea patului, cu capul în jos, ér mâna stângă era lăsată mōrtă și atingea podinele. Pe buzele palide se vedură câți-va stropi de sânge.

Primul, care se apropiă de pat, a fost camerieul. Când veđu capul boțocănit și buzele stropite de sânge, izbucni în strigăt: *Jesus Maria*, Alțeta Sa cesară s'a înveninat cu strychnin. Toți trei se retraseră îndată în odaia laterală și se sfătuiră ca cont. Hoyos să plece îndată la Viena și să ducă vestea. Principele Coburg și camerieul astepă acolo comisiunea și până atunci veghiaza ca toate să rămână în starea, în care s'au aflat.

Lângă patul prințului stetea o girandolă cu luminări aprinse. Când părăsi cont. Hoyos castelul, prințul Coburg observă prin ușa crepată, că luminările au ars foarte mult și flăcările ame nintau a aprinde hărtia, cu care erau îmbrăcate sfecnicile; spre a încungiura amenințarea unui incendiu intrară cei doi încă odată în odaia mortului, stensera luminile și abia atunci cercetară cadavrul mai cu deamănuntul.

Capul era tare boțocănit. Din buze isvori o vână de sânge, care uda podinele. Abia acum observară, că în mijlocul frunții se afla o rană de împuscătură, că capule crepat și că în mâna dreaptă, era încestat un revolver. Acesta a nimicit orice presupunere de înveninare.

Contele Hoyos trimise din Baden pe Dr. Mühleitner la locul nenorocirei, ér el se duse mai departe la Viena. Ací hotărî să spună mai întâiu împărătesei și să observe o astfelu de istețime, încât ea însăși pe încetul să afle de mōrtea archiducelui; și astfelu spuse, că principele e foarte greu morbos. La înteețitōrele stăruințe ale împărătesei spuse, că e mort și când împărătesa se depărta să spună și împăratului, mai dișe: Am să mai adaug ceva și mai îngrozitoriu: Principele s'a înveninat.

Asta n'o voiu spune împăratului, răspunse tare deprimat împărătesa. Abia cătră sară află împăratul, că archiducele și-a stins însuși viața. Persōnele în credințate din Viena cu cercetarea afacerii, constatară, că principele însuși și-a pus capet vieții. După acesta 'l puseră în cosciugul dela Viena și așa 'l transportară acasă. Principele a scris mai multe epistole cătră Maj. Sa împăratul rege, Maj. Sa împărătesa regina, archiducesa Stefania și alții. Principele de coronă s'a exprimat mai de multe ori, că va muri înainte de a ajunge să domnască.

Cadavrul sosi la Viena pela 2 ore noptea. Dimineța, când membrii familiei se duseră să rostescă o mică rugăciune, archiducesa Stefania ameți de doue ori. Durerea se pōte inchipui, dar descrie nu. Joi la 6 ore s'era s'a făcut obducțiunea în prezența mareșalului curții și a Dr. Wiederhofer.

Cu acesta ocaziune s'a luat trupul de pe patul, în care a fost în noptea trecută. După-ce l'au secționat și balsamat s'a îmbrăcat în uniformă de

general și-a fost aședat în un cosciug de metal. Cu acesta l'au aședat lacheii în sala cea mare de prânzit, care lēgă apartamentele princesei de coronă cu cele, cari le au locuit defunctul. În mijlocul salei s'a aședat patul de coronă. El e un catafalce învilit cu catifea neagră și pe el a fost aședat cosciugul. La picioarele sicriului s'a pus un pupitru pentru călugării, cari se rōgă, pe pupitru o cruce și o căldărușă cu aiasmă. La stēnga și la drēpta s'a pus încă doue pupitre, menite pentru membrii casei domnitōre.

Mai întâiu au pus pe sicriu o coronă princessa Stefania, apoi mica princessă Elisabeta. Membrii curții încă au pus, între cari coronă împărătesei valorēză foarte mult. Cununi au sosit din toate părțile, atât dela autorități politice și militare, cât și din partea societăților literare. Regele și regina Belgiei se află în Viena. Scena a fost de tot mișcătoare la sosire. Monarhii s'au îmbrățișat și sărutat de mai multe ori, ér lacrimile curgeau siroi. Telegramme de condolență au sosit dela: împăratul german, președintele republicii franceze, țarul rusesc, regina de Anglia, regina de Spania, regele României, al Sacsoniei, Sârbiei, Greciei, presidentul statelor unite, papa etc. Principele de Wales sosese incognito la Viena. Împăratul german și regele României, după-ce monarhul nostru le a mulțămît și 'i rōgă să nu participe la înmormântare, nici nu vor sosi în Viena.

Motivele sinuciderei nu se știu încă, cu toate, că mai multe manuscrite au rămas, ér șeful de secțiune Szögyenyi, care a fost încredințat cu regularea tuturor afacerilor prințului, a aflat până acum numai dispozițiuni private. În „Berliner Tageblatt“ scrie un bărbat cu vadă austro-ungar, că principele Rudolf s'a exprimat astfelu, când a audīt, cum-că regele Milan vrea să demisioneze: Ori-ce principe are datorința să rămână la locul, unde l'a pus providința, cu esecțiune însă, când un principe nu se mai simte destul de puternic a-și împlini datorințele, conform pozițiunei sale; atunci nu i rămâne alt ceva, decât să demisioneze, ori să-și tragă un glonț prin cap. Mai bine e a nu fi principe, decât un principe rău. Jurnalele vienezese scriu și următoarele versiuni: Dela intīmii curții se istorisește, că desbaterea proiectului de armată a provocat la curte mari senzațiuni, și anu-mit vorbirea lui Károlyi a provocat indispoziție mare monarhului. Într'o convorbire cu principele monarhul și a exprimat neplăcerea față de ținuta principelui și s'a escat mari divergențe de păreri. O altă versiune e, că n'a trăit bine cu socia sa Stefania.

Succesorul tronului.

Conform sancțiunei pragmatice ar fi să urmeze pe tron fratele împăratului: Carol Ludovic; dēnsul precum se vorbește, a abdis. O telegramă din Viena împărătesei următoarele în acesta privință: Archiducele Francisc Ferdinand de Este, fiul cel mai mare al archiducelui Carol Ludovic, a fost primit de mai multe ori în audiență privată de cătră Maj. Sa. Monarhul s'a exprimat, că-l privește ca moștenitor al tronului. Archiducele Carol a abdis în favorul fiului seu, Francisc Ferdinand. Archiducele nu va mai purta numele de „Este“, ci acest nume va trece la fratele seu: Otto Francisc Iosif. Archiducele Francisc Ferdinand, care nu e căsătorit, va fi adoptat de Maj. Sa. Dēnsul se va încorona ca rege al Ungariei, întocmai precum s'a întēplat cu împăratul Ferdinand.

Archiducele Francisc Ferdinand s'a născut în Graz la 18 Decembre, 1863, și după finirea studiilor în 25 Aprile, 1876, fu numit locotenent la regim. 32; la 1882 avansă la supra locotenent și în 26 Octobree ajunse căpit. la regim 4 de dragoni.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Onorate dle redactor! În primii sei numeri din anul, în care am intrat, diariul „Tribuna“ sub titlul „anul 1888“ făcēnd o revistă generală despre cele mai însemnate evenimente din anul 1888, între altele vine și la suspendarea protopopului Simeon Popescu. Nu me simț chemat a sulevă din ce motive și cauze a urmat suspendarea. Am cunoscut și cunosc pré bine pe acest On. domn; și eu ca un simplu preot din provincie, me închin științelor și cunoscințelor acestui bărbat. Și dacă me încumet a observă ceva din ținuta P. O. d-sale ca protopop, apoi aceea se referă numai și numai la ținuta sa față de supremul seu cap bisericesc. „Tribuna“ în numărul 4 scrie și afirmă negru pe alb, că protopopul Popescu a fost unul dintre întemeietorii „Tribunei“.

Stând acesta, étă ținuta anticanonică a unui subaltern față cu superiorul seu! Au nu dișe S. Scriptură (Fapt Apost. C 23 v. 5):

„Că pre mai marele poporului te u sē nu-l grăesci de rău“. Cine nu știe câte invec-

tive nu s'au aruncat prin diariul „Tribuna“ asupra capului nostru bisericesc, adică asupra Escelenției Sale d' lui arhiepiscop și metropolit?! Apoi dacă dl protopop Simeon Popescu se numără între întemeetorii „Tribunei“, ca protopop, și încă ca primul protopop*) în archidieceasă, făcea foarte bine, dacă ca în temeiitor al „Tribunei“, nu suferia a se publica astfel de lucruri ne mai auzite și ne mai pomenite asupra supremului seu cap bisericesc într'un diariu întemeiat și de densus, căci mărturisesc, că astfel de grăiri de rău ale diariului „Tribuna“ asupra unui prelat bisericesc au de urmări numai detragerea din viața statului preotesc, cărui aparține și dl protopop Popescu. Aceste urmări mai tare le simțim noi cei din provincie.

Cum se va delibera în cauza suspendării d-lui protopop Popescu, nu me simț nici pe departe chemat a me amesteca. Nu pot însă să nu reflectez „Tribunei“ la cele ce ăce în pasagiul din urmă din Nr. 4. anul curent, cu referință la tractul Sibiului: „eră acum cu ajutoriul lui D-șeua ajuns tractul Siibiului eră în schlandrianul, în care a fost sub administrația înaintașilor sei.“ Acăsta afirmațiune a „Tribunei“ eu o consider de o manifestațiune a inimei cei răutăcioase**) acelor dela „Tribuna“, acăsta este partea cea rea a acestui diariu.

Omul e muritoriu. Punem casul, că dl protopop Popescu, sau nu va mai voi a se reîntorțe, sau va trece din acăsta lume, ceea-ce eu nici una nici alta nu doresc, fi-va și va rămâne tractul Sibiului un schlandrian?! Numai concludând în bună înțelegere vom pute cel puțin urma compatrioților nostri de alt neam, cari vedem, că din ăi în ăi progresă cu pași repeși în cele bisericesci și naționale, pecând noi prin certe și frecări stagnăm.

Aceste le ăce un preot dela sate aparținătoriu tractului gr or al Sibiului***). Pp.

Varietăți.

* Astăzi la 9 ore antemeridiane se va celebra în biserica noastră din cetate sânta liturgiă funebrelă pentru repăusatul principe de corună Rudolf.

*) (Consistoriul metropolitan.) Intrându-se eri consistoriul metropolitan în ședință plenară, la locul prim a votat o adresă de condolență către prénaltul tron din incidentul trecerii din viață a principelui de corună Rudolf. Consistoriul a fost bine cercetat chiar și de asesori din îndepărtări mari, cum sunt: protosințelul Filaret Musta din Caransebeș, protopopii: Michail Popoviciu din Orșova, Georgiu Crăciunescu din Belinț, și alții; au lipsit însă ambii episcopi sufragani, cedând unor pedeci, care nu le-au putut delatură, însă și Présanțiile Sale s'au alăturat prin telegrame la adresa de condolență.

*) (Bal.) Am primit o invitare la balul, ce eră să se țină în Timișoara, arangiat de damele române în favorul scôlei de fete de acolo; noi însă credem, că după catastrofa, care ne pune pre toți în doliu, balul acesta și altele ca el, se vor amâna pe timpuri mai vesele.

*) (Himen.) Dl Eliseu Dan, cleric abs. și institutor la scôla fundatională din Borgo-Prund, și va serba cununia cu d-șora Maria Branea din Măereu la 10 Februarie a. c. în biserica noastră din Măereu, la 3 ore d. m. Felicitările noastre.

*) (Necrolog.) Comitetul „Reuniunii femeilor române din Arad și provincie“ cu inima frântă de durere aduce la cunoștință trista scire, că *Hermia I. Popoviciu Dessean*, devotata și dêmna președintă a reuniunii femeilor române din Arad și provincie în urma unui morb scurt, dar plin de suferințe, a încetat din viață, astăzi la orele 2 dimineța, lăsând în cel mai profund doliu neconsolabil a sa familie, ne-număratele sale rudeni, — precum și reuniunea, pe carea o a prezentat și condus cu zel și demnitate dela înființarea acestei reuniuni și până la ultima răsuflare.

Rămășițele pămâtesci ale defunctei se vor depune spre odichnă eternă mâne în 2 Februarie nou, anul curent, la 3 ore după amădi.

În veci amintirea ei!

Arad, 1 Februarie, 1889.

*) Nu înțelegem la ce se reduce acest „primul“? „Tribuna“ îi ăce „protopopul de model.“ Red.

**) O ăce și alții, o ăce lumea, o am ăis și noi.

Red.

***) Multe s'ar pute scrie despre protopopul din cestiune, din care apoi s'ar vedă limpede totă mărimea lui în contul „Tribunei“; noi însă ne am ferit până acum a ne ingera în afacerile forului competent disciplinar, și dacă totuși dăm loc de astadată corespondenței acesteia, o facem singur numai din specială considerațiune către onorabilul „preot dela sate“, care, cum se vede este încântat de „sciințele și cunoștințele acestui bărbat.“ Red.

*) (Demisionare.) Din Budapesta se scrie: Când află președintele casei deputaților, că principele de corună, Rudolf, însuși s'a sinucis și dedă demisiunea de președinte al casei deputaților, motivându-o, că e imposibil a stă în fruntea dietei ca un mincinos. Ministrul președinte a răspuns, că la început și el singur credea, că principele a murit de apoplexie.

*) (Președintele camerei române.) În urma insistărilor dlui Catargiu în demisiunea sa de președinte al camerei, camera deputaților din București a ales de președinte pe dl Constantin Grădisten. Se vorbește, că ca urmare a demisionării dlui Catargiu va fi și o crisă ministerială, eșind din ministeriu: Al. B. Stirbei, Marghiloman și Ghermani.

*) (Magistrat în Lugos.) Lugosul s'a transformat în oraș cu magistrat regulat. În ăilele trecute reprezentanța orașului a ținut alegerea magistratului, care se compune din următoarele persoane, alese cu unanimitate: Árpád Marschovsky, primariu; Nevratil György și I. Popeti, senatori; George Martinescu, fiscal; Podharczy, contabil; Hoban, casariu; M. Lits, controlor; Bayer Ferencz, tutor orfanal; Huszarek, archivariu; Buchholz, veterinar; ér de căpitan va fi denunciat I. Král. Ne mirăm mult de acăsta alegere pistriță, în care străinii au ocupat aproape toate posturile grase, cu toate că Lugosul e oraș românesc!

*) (Postal.) Direcțiunea postală telegrafică de aici escrie concurs:

a) pentru ocuparea postului de magistrat postal dela scaldele din Homorod. (comitatul Odorheiu), care post pelângă depunerea cautiunei de 100 fl., pentru serviciul din lunile Iuliu și August e împeunat cu o remunerațiune de 100 fl și un pașal de cancelarie și transport preste tot de 20 fl.

b) dela scaldele din Tusnad (ctul Ciucului), care post pentru serviciul din 16 Iunie până la 15 Septembrie, pe lângă depunerea cautiunei de 100 fl, dotat cu o remunerațiune de 275 fl. și un pașal preste tot de 75 fl.

Petițiunile de concurs sunt a se înaintă direcțiunei postale telegrafice de aici în termen de 3 săptămâni.

*) (Urmările sêrăciei.) Urmările sêrăciei se perondăză des în statul nostru. În ăilele trecute au prins gendarmii la stațiunea căilor ferate de stat din Rutka 16 persoane, din cott. Szepușului, cari ș'au lăsat casa și masa (?) și au pornit la America. Gendarmii le-a aplicat măsima maghiară: *Extra Hungariam non est vita*..!

*) (Despre alegerea lui Boulanger.) Din Paris se trimite următoarea statistică curiosă asupra alegerii lui Boulanger. Petru generalul Boulanger s'au întrebunțat 400,000 placate, 100,000 gazete ilustrate, 500,000 broșure cu chipuri, 200,000 numeri din foile boulangiste; 1 milion cărți de vizită, 50,000 protocoale, 1½ milioane esemplare de proclamațiuni, 3 milioane prospecte mici, 2 milioane ședuli de alegere și 200,000 alte feliuri de imprimări aurite!

*) Dl doctor Asacky, celebritate europeană și profesor de clinică și chirurgie la facultatea din București și-a dat demisiunea din postul seu. Precum se spune, densus va merge la Paris, pentru a și relua locul printre profesorii facultății din Lille. Studenții de medicină, simțind pierderea cea mare ce o sufer, au făcut totul pentru ca să oprască pe ilustrul bărbat în București, dar silințele lor au rămas zadărnice în urma decisiunei hotărâtoare, ce o a luat dl Asaky. Depărtarea sa din București o a pricinuit unele intrigă și greutăți, ce i-au țăsat unii din colegii d-sale.

Lucrul de mână.

În Nr. 1 din anul curent am publicat apelul dlui G. Moian, pentru formarea unei reuniuni cu menițiunea de a da un avânt acestui obiect, pe cât de necesar, pe atât și de rentabil.

Am așteptat, ca bărbați competenți și chemați a promovă și cultivă terenul instrucțiunei în toate direcțiunile să și ridice vocea în acest respect *pro* sau *contra*, dar până acum în zadar ne-a fost așteptarea. Credem însă, că n'am așteptat de ajuns, dar dacă în așteptările noastre vom fi desamăgiți, nu vom întrelasă a ne spune vederile noastre la timpul seu.

Ni se pune la dispozițiune spre publicare din partea dlui G. Moian, un apel a părintelui Iraclie Porumbescu din Bucovina, care dă însemnătatea cuvenită acestui obiect, și niuscesc a-l face cunoscut și în scôlele din Bucovina, care apel îl aflăm de interes al reproduce în totă estensiunea. El este de următorul cuprins:

Stimate domnule!

Valoarea și folosul, prin urmare și trebuința industriei de casă, în genere, eră în parte, industria împletirei de

paie, de papură și de nuiele, sunt astăzi nu numai de alte popore, mai înainte în cultură decât noi românii bucovineni, ci și de ori-care om inteligent al nostru, recunoscute, și în Transilvania demnii învățători poporali din Brașov, George Moian și Candid Mușlea, cualificați pe deplin în împletirea sus ăisă și „premiati“ publice atât în Transilvania cât și în România pentru industria împletirei, au și început deja de doi ani încôce a împărtași cu multă îmbrăçoșare din partea scolarilor și a tineretului de ambe secse, ba, și a domnilor învățători poporali, înșii, învățământul împletirei de paie, de papură și de nuiele cum și al împletirei de pěr și al coloritului și lustratului paielor, papurei și nuielelor — și poporul nostru de peacolo a început deja a cunoșce binele, folosul și chiar și câștigul material al acestui ram de industrie de casă și de mână.

Cugetând eu deci subscrisul ca fiu al poporulul nostru de țară și ca preot al unei comune rurale la fapticitatea, că acestui popor al nostru tocmai acest ram de industrie, carele, cum ăseiu, e atât de folositoriu și de lucrătiv, nu-i e maică nici decum cunoscut; scrisei la persoane competente din Cernăuți și le rugalu să-mi spună, de nu s'ar afla pe acolo cineva, carele ar sci împletirea de paie etc. și ar voi să vină preste ferii încôce, la Frătăuțul nou, spre a învăță scolarii și scolarilele cum și pe alții adulți și adulte aceea împletire. Mi s'a răspuns, că nu-i și încă mai puțin cineva atare, ce ar sci românesce. — Me adresaiu deci la dl Moian la Brașov, despre carele pomeni mai sus, și-i făcui asemenea rugare, și domniului avu bunătatea a-mi răspunde, că dintre elevii și elevele sale nu-s încă atari sau atare, ce ar pute învăță și pe alții; dară că a vorbit cu colegul seu dl Mușlea și acesta, deși ocupat și acolo, însă din frățietate către noi, cești de aice, și din devotamentu-i pentru împărtașirea sciinții împletirei și noue ar fi aplecat a veni preste feriile scolare încôce; dară să i se facă acăsta de timpuriu sciut, ca să nu apuce a lua alt angajament.

Imediat după primirea acestui răspuns mijloci în conțelegere cu dl învățătoriu de aici o întâlnire și sfătuire asupra acestui obiect cu domnii învățători din Bilca, din Frătăuțul-vechiu, din Volcineț, din Baineț și cu domnișorele învățătoare din Bilca, și deaicea și la acea sfătuire ne înțeleserăm așa:

1. Recunoscem pe deplin trebuința și folosul cel mult și mare al sciinții împletitului de paie, de papură, de nuiele etc. și credem de sigur, că acăstă recunoșcere a noastră o împarte cu noi ori și cine din intelighința noastră.

2. Să mulțămim domnilor Moian și Mușlea pentru bunăvoința lor, cu care sunt d-lor gata a ne veni în ajutoriu și pe dl Mușlea să-l întrebăm, sub ce condițiuni ar voi dlui a primi ostenela venirei încôce și a împărtașirii învățământului împletirei aice pe timpul ferilor scolare.

3. Fiind-că în vederea planului învățământului respectiv, comunicat noue de dl Moian, o unică vacanță scolară nu ajunge întru a și însuși învățământul întreg; să-l estindem cursul acesta pe trei ferii.

4. Să ne adresăm la domnii învățători și preoți și din celelalte comune ale noastre, cu rugarea, să îndemne, despre o parte, măcar câte pe doi sau trei tineri eșiți din scôla din comunele lor, ca să vină încôce la învățătura împletitului, eră despre alta, să ne vină atât din parte-le, cât și prin mijlocire dela comunele lor, cu ceva ajutoriu bănesc pentru remunerarea d-lui Mușlea, pentru spesele venirei și întorcerei d-sale, cum și pentru materialul de învățământ. Și în fine

5. Insinuându-ni-se amatorii de învățământul împletirei să facem despre întreprinderea noastră însciințare la locul superior scolaru și politic al ținutului Rădăuțului.

Așiș la acăstă consfătuire noi prezenți, în scopul speșelor acestui învățământ, am promis și garantat din partea noastră suma colectivă de 40 fl., și domnii învățători și ambele domnișore învățătoare au declarat, că și singuri și singure vor învăță împletitul. Vin deci acuma și venim a împlini punctul al 4-lea de aicea de mai sus și a Te rugă stimă domnule, să binevoesci a reflectă asupra lui cu totă părtinirea causei, comunicându-ți, că punctul 2 s'a împlinit și că dl Mușlea pretinde tacsă călei ferate dela Brașov până la Ițcani cu 12 fl. 70 cr. încôce și tot atâta înapoi și 40 fl. pentru darea învățământului de împletire în cinci săptămâni ale ferilor. Cuartir și vîptul îl voiu da d-sale eu fără plată. Cei-ce vor veni la învățământ, vor avé quartir gratis pe la sătenii nostri de aicea. Ceva paie și nuiele, cât pentru anul acesta, vom grigi de aicea și din vecinătate; eră după primirea insinuărilor la învățământ, de care poftesc a se face la adresa mea cât mai curând, adică cel mult până la finea lui Martiu a. c., îfi voiu mai comunica și cele secundare, ce vor mai fi de lipsă.

Frătăuțul-nou, Ianuariu, 1889.

Iraclie Porumbescu,
paroch.

Bursa de Viena și Pesta.

Din 1 Februarie 1889.

	Viena	B.-pesta
Renta de aur ung. de 6%	—	—
Renta de aur ung. de 4%	100.90	101. —
Renta ung. de hârtie	93.60	93.95
Renta de aur austriacă	141.30	141. —
Galbin	5.76	5.63
Napoleon	9.56	9.54
100 marce nemțesci	59.22½	59.20
London pe (poliță de trei luni)	120.85	120.85

Cancelaria Negruțiu

în Gherla — Szamos-Ujvár — Transilvania

deschide abonament pe anul 1889

la

„Amicul Familiei.” Ziaru beletristic și enciclopedic-literariu — cu ilustrațiuni. — Cursul XIII. — Apare în 1 și 15 zi a luni în numeri câte de 2—3 côle cu ilustrațiuni frumoase; și publică articlii sociali, poezii, povești, piese teatrale ș. a.; — mai departe tractează cestiuni literare și științifice cu reflecțiuni la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune viața socială a românilor de pretutindene, precum și a celorlalte populațiuni din patriă, și străinătate; și prin glume în mare parte ilustrate nisuesce a face câte o oră plăcută familiei strivite de grigile vieții; și preste tot nisuesce a întinde tuturor indivișilor din familie o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci — lei, plătibili și în bilete de bancă ori marce postale.

„Preotul Român.” Ziaru bisericesc, scolastic și literariu — cu ilustrațiuni. — Cursul XV. — Apare în broșuri lunare câte de 2½—3½ côle; și publică portretele și biografiile arhierilor și preoților mai distinși, precum și alte portrete și ilustrațiuni, — mai departe articlii din sfera tuturor științelor teologice și între aceștia mulțime de predice pre Dumineci, sârbători și diverse ocațiuni, mai ales funebrale, — apoi studii pedagogice-didactice și științifice-literari; și în urmă tot soiul de amănunte și sciri cu preferința celor din sfera bisericească, scolastică și literară. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl. — pentru România 10 franci — lei, plătibili și în bilete de bancă ori marce postale.

Colectanții primesc gratis tot al patruilea esemplariu. —

— Numeri de probă se trimit gratis ori-cui cere. —

Tot de aici se mai pot procura și următoarele cărți din editura proprie:

Renascerea limbii românești în vorbire și scriere înveridată și apretiată de Dr. Gregoriu Silași. (Op. complet). Broșura I. II și III. Prețul broș. I. II. câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Toate trei împreună 1 fl.

Merinde dela scôla, sau învățături pentru popor, culese din ziarul unui scolaru de Dr. Georgiu Popa. — Opul acesta, pentru povățuirile lui valoroase, are să ocupe un loc de frunte în bibliotecile noastre populare. Dl autor a avut nimerita idee, de a publica prin opul de față un ziaru de scôla, ce și-l făcuse ca elev de anul I. al scôlei populare superioare din Câmpeni, va se dîcă, pe când era în al 4-lea an de scôla. În acest ziaru se cuprind diferite impresiuni din copilărie, atât din scôla cât și afară de scôla: o colecție bogată de diferite povățuiri primite dela învățătorul seu, pe cari autorul le-a prelucrat și desvoltat cu multă îngrigare. Cele mai fundamentale principii cu privire la morală, religiune, naționalitate, igienă, economie, istorie etc. etc. se află în acest op, așa, că singur numai câteva din cele 32 capitule, cum ar fi d. e. capitulul despre fumat, despre curățirea trupului etc. ar fi de ajuns pentru a merita să nu lipsescă din nici o bibliotecă populară românească. Opul cuprinde 289 pag. 8°. — Prețul unui esempl. cu porto-francat e 1 fl. 10 cr.

Barbu cobzariul. Novellă originală de Emilia Lungu. Prețul 15 cr.

Puterea amorului. Novellă de Paulina C. Z. Rovinar. Prețul 20 cr.

Idealul pierdut. Novellă originală de Paulina C. Z. Rovinar. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Novellă originală. — Continuarea novelei: „Idealul pierdut” — de Paulina C. Z. Rovinar. Prețul 15 cr.

Miseriile sociale. Novellă de Paulina C. Z. Rovinar. Prețul 20 cr.

Fântâna dorului. Novellă populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Codrean craiul codrului. Baladă de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Ultimul sichastru. Tradițiune de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Bunica și nepoțelul. Schiță din sfera educațiunei. După Ernest Legouvé de G. Simu. Prețul 10 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunei. După Ernest Legouvé. Prețul 10 cr.

El trebuie să se însore. Novellă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Branda sau nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novellă istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Herman și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide, tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută prin Vincențiu Nicôra, prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.

Poezii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagine, cuprinde 103 poezii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr. la) 60 cr.

Trandafiri și vioarele, poezii populare culese de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petrosă sau Cloșca cu puii ei de aur. Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Biblioteca Săténului Român. Cartea III. IV. cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul de ambele 50 cr. — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colectă de rețete din economie, industrie, comerț și chemie. Prețul 50 cr.

Economia pentru scoalele populare de T. Roșu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la români de D. V. Gr. Borogovan. Prețul 15 cr.

Manual de gramatică limbii române pentru scôlele populare în trei cursuri de Maxim Pop profesor la gimnaziul din Năsăud. — Man. I aprobat prin Ministeriul de culte și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 26 Aprilie 1886 Nr. 13193. — Prețul 30 cr.

Nu me uita. Colecțiune de versuri funebrale, urmate de iertățiuni, epitafe ș. a. Prețul 50 cr.

Carte conducătoare la propunerea calculărei în scôla populară pentru învățători și preparanți. Broș. I. scrisă de Gavril Trif, profesor preparandial. Prețul 80 cr.

Cuvântări bisericesci la toate sârbătorile de preste an de Ión Papiu. — Un volum de preste 24 côle 8° mare, papir fin. — Numele dlui I. Papiu este mult-mai binecunoscut clerului român, decât să fie de lipsă a mai racomanda acest nou product al d-sale. Clerul român a învățat a i aprețui scrierile d-sale pentru însemnata lor valoare literară. Noul tom de predici întrece încă toate volumurile de predici edate până acum, prin întocmirea sa, — având o notiță istorică la fie-eare sârbătoare, — care arată timpul introducerii, fazele prin cari a trecut și modul cum s'a stabilit respectiva sârbătoare. — Prețul unui esemplariu cu porto francat e 2 fl. v. a.

Cuvântări funebrale și iertățiuni pentru diferite casuri de mörte, întocmite de Ión Papiu. — Acest volum de preste 24 côle cuprinde: 8 cuvântări acomodate pentru ori-ce casuri ordinare de mörte, 4 pentru casuri ordinare de mörte întemplate în timpuri diferite ale anului, 10 la casuri ordinare însă mai speciali de mörte, 4 la înmormântarea ömenilor bătrâni, 5 la înmormântarea pruncilor, tinerilor și a junilor, 9 la casuri de mörte speciali; — apoi pe mai bine de patru côle urmăze o mulțime de iertățiuni precedate de o introducere generală în iertățiuni, și anume: 1 iertățiunile bărbatului dela muier, 2 — a muierii dela bărbat, 3 — a părintelui dela fii, 4 — mamei dela fii 5 — a fiilor dela părinți, 6 — a fratelui sau surorii dela frați și surori, 7 — a nepoșilor dela moși, mörse, buni, bune, străbuni, străbune, 8 — a nepoșilor dela unchi și mătușe, 9 — dela nemuri și consăngeni mai depărtați, 10 — dela consoți de aceeași ocupațiune, 11 — dela binefăcători, amici, cunoscuți și dela toți creștinii adunați. Recomandăm clerului român acest bogat volum de cuvântări funebrale și iertățiuni lucrate amărurat tuturor cerințelor preoției fungente la casuri funebrale. — Prețul unui esemplariu spedit franco e 2 fl. v. a.

Cuvântări bisericesci. Tom III, scrise de Ión Papiu. — Acest tom cuprinde predici pe Dumineci și se estinde pe 12 côle 8° mare. — Prețul unui esemplariu spedit franco e 1 fl. v. a.

Orientele catolic sau concordanțele tradițiunei, în două limbi — română și latină, tractează despre primatul bisericii și se estinde pe 22 côle 8° mare. Scrisă de Ión Papiu. — Opul acesta a fost recesant favoritoriu și lăudat și de foile străine. — Prețul unui esemplariu spedit franco e numai 1 fl. 50.

Rezultatele filosofiei sau cunoscințele cele mai de frunte despre natura spirituală a omului, despre relațiunile și scopul lui espuse în mod popular de profesorul Dr. Ioan Frapport și prelucrate în traducere liberă (cu facultate dela autorul) de Ión Papiu. — Acest op, care se estinde pe 11 côle 8° e foarte acomodat ca premiu pentru cei ce absolvă scôla populară, se vinde cu prețul numai de 50 cr., esemplariul espedat franco.

Manual catehetic pentru primii ani scolastici, prelucrat după I. A. Fritz de Basiliu Rațiu, fost profesor de s. scriptură, catehetică și metodică în seminarul archidicesan din Blaș, actualminte vicariu archiepiscopesc în Făgăraș. — Acest op de mare însemnătate pentru literatura catehetică română este o prelucrare liberă, schimbând unele aplicări practice cu altele recerate de relațiunile și lipsele băeșilor nostri, ăr ceremoniile bisericesci, înlocuindu-le cu cele prescise și usitate în biserica noastră română. În note se arată și procederea, ce are să o observe catechetul față cu discipulii sei. Această scriere are să fie un îndreptariu în mâna cateheșilor, învățătorilor și a părinților la instrucțiunea religioasă-morală, ce au să o dea micilor băeșii. — Prețul unui esemplariu din acest op, — care poartă clausula aprobărei, Prea ven. Ordinariat metropolitan din Blaș și care cuprinde 222 pag. 8°, având mai multe poezii în text, — este 1 fl. v. a.

Omiliile celui dintru sfinți părintelui nostru Ión Gură-de-aur la epistolele sfântului apost. Paul către Tit și Filemon. Traduse de Constantin Morariu. Prețul unui esemplariu cu porto francat e 60 cr.

Dumnezească Liturghie, a celui dintru sfinți părintelui nostru Ión Chrysostom, compusă din operele aceluia sânt părinte de Ión Boroș paroch gr. cat. și ases. consist. Prețul unui esemplariu cu porto francat e 40 cr.

Cele mai eftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritariul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericesci foarte frumos ilustrată. Prețul unui esemplariu broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pânză 80 cr., legat mai fin 1 fl., legat în piele 1 fl. 30 cr., în legătură delux 1.50—2.50.

Micul mărgăritariu sufletesc. Cărticică de rugăciuni și cântări bisericesci — frumos ilustrată, pentru pruncii scolari de ambe secșele. Prețul unui esemplariu broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pânză 26 cr.

Cărticică de rugăciuni și cântări pentru pruncii scolari de ambe secșele Cu mai multe icône frumoșe. Prețul unui esemplariu e 10 cr.; 50 = 3 fl.; 100 = 5 fl.

Visul Prea sânteii Vergure Maria a Născătoarei de D-deu urmat de mai multe rugăciuni frumoșe. Cu icône frumoșe. Prețul unui esemplariu legat și spedit franco e 12 cr., 50 esemplare 15 fl., 100 esemplare 9 fl. v. a.

Epistolia D. N. Iisus Christos. Prețul unui esemplariu legat și spedit franco e 15 cr. 50 esemp. 6 fl., 100 esemp. 10 fl. v. a.

[3] 3—50

A se adresă la „Cancelaria Negruțiu” în Gherla — S.-Ujvár — Transilvania.